

Car^{me} da. D. Consul amplissime, afflic-
 tis pl. col. Tui graves casus nago cor-
 te mihi doloi fuerunt: intelligo me esse
 officij, ut eorum consolandi gratia aliquid
 ad te scribam: ac quod ad obitum unici caris-
 simiq; filij, aliquid meditabor, quod mittam
 per proximum tabellarium, qui sine hosti-
 obiam ibit. Namq; nunc me meditari nec
 scribere quicquam amplius poteram. Cum
 enim illius hostis me de me mendacia et
 calumniis magis magisque longe lateq; divulsi-
 neretur, tale quoddam consilium coepi,
 conscribere orationem pro existimatione
 ac meam, in qua ego in illam scribit dico:
 cuius si editio mihi negetur, descripta
 etiam quous sumpta in plures academi-
 aalas, civitates etc. mittam. Nam superstiti
 adhuc de mea innocentia, plurimis consilia
 revolo. Accedit ad occupationes meas, quod
 seri itemq; hodie aliquid domi mea turbu-
 tum est, quod ipsum quoq; animum meum
 graviter perturbavit: atq; hoc potissimum
 capio commodi, dum alijs inseruio. De
 altero casu tuo, afflicto^{to} et ipse maxime,

nec ej malo quidquam dispicio remedi, ne
aliqua causa sit exurxerit. Et tertio te
facile emersum mihi persuadeo; nec ve
dubito, quin in eote pro prudentia tua mo
derate geras. Vale. Helm. ex. Jul.
die Palmarum, 1613 C.

Zw. Kantonio

ark

392

397

ej, m
löte
ee ve
ua mo
Jul.

Nio

e
n
i
s
tes
a
e
y
e
e
sten.

